

מערכת קשרים

לא ידענו מה טוב יותר.
להיות בשקט ולהמתין למלחמה,
או להיות במלחמה ולהמתין לשקט.

ההמתנה היתה קשה.

המלחמה היתה קשה.

וגם השקט

די קשה.

עמוס אטינגר

2

כפ"ח

כפי שתראו, בעית "חופש הפרט בחברה מתוקנת" עדין לא נפתרה. בראה שנושא זה מכה גלים.

כבר יש בידינו מאמרים באותו ענין גם לשבוע הבא... בדרך תהיה, ז' אק גולן, שהתחלת לגלגל את הכדור. כל עורך עתון היה שמח לנושא מעורר ומתסיס שכזה, לפחות אחת לחודש. ובכן, מה הנושא הבא שמציק לנו ושמובטחות לו תגובות בריאות וזועמות מכל הכיוונים?

מזמן לא הודענו מי במלואים. ובכן, הנה רשימה אקטואלית: ג' יסון, פיל, דוד אלמן, צביקה, דני גלזר, גבי, לסלי עם המכונית, אלי, ג'רי ניימרק ברבי ד'.

בחוברת זו תמצאו מאמר קצר של אחת מבנות המשק המוחה על פגיעה בכבוד. אין אנו מצדדים בהתבטאות חריפה כל כך מעל דפי העלון, אולם מדובר הפעם ב- "ואת מכבדי אכבד". אם רוצים אנו שילדינו יכבדונו - ננהג בהם באותה הדרך. אולם נבצל הזדמנות בלתי חוזרת זאת ונספר על מקרה שקרה (או כמעט קרה!) לנו בערב סרט. היה זה בערב הקרנת המחזמר "גבירתי הנאווה". ישבנו והתכווננו לרוות נחת והבה ראינו כי לידינו יושבות שתי בערות משלנו (וברור שלא נציין כאן שמות) ועל ברכיהן שקית מלאה וממולאת ב-גרעינים! וגם הן התכווננו. ומיד עם תחילת הסרט המוזיקלי החל הליווי הלא-כל-כך מוסיקלי של פיצוח גרעינים... למזלנו ישב בקרבת מקום חבר ותיק, בעל עוז והעזה גדולים משלנו. הוא לא חשש להסביר בצורה ברורה ביותר מה דעתו על כך וכתוצאה נסגרה שקית הגרעינים והושבה אחר כבוד לכיס. מקרה זה היה יוצא דופן, לפי מיטב ידיעתנו, והננו מרשים לעצמנו לקוות שהגרעינים ישארו מחוץ לתחום בערבי סרטים וארועים אחרים. הבה נשאר "אי בודד" בתחום זה ובל בדמה לקהל מפצחי הגרעינים ומעלי הגירה באולמות הקולנוע בפרברי תל-אביב.

* בליל שבת נקרה אצלנו שלישיית "בן-דור". מאחר ואריק הרחיב את הדיבור על ערב זה אסתפק בכך שאציין כי היתה זו חריה של ממש לאוהבי מוסיקה.

* בשבועות אלה אנו בפרדים מילדי עשור שאינם ילדים עוד. מצטרפים ליוצאים: אסתר חצור ורחל ריינס - לגרופית. נעה אכידור ויהודה עדר - לבית שאן. דני סמברג - לצה"ל. ברכת הצלחה לכל אחד מכם, איש-איש בשטח פעולתו. אל תשכחו לשלח, מפעם לפעם, מספר מלים לעתובכם.

* עלון חברת הילדים "נשיאים" יצא שוב, והפעם בעריכה חדשה. ובכן, בשעה טובה ומוצלחת.

* אמרנו שכולנו לומדים והתברר לנו שהרשימה אינה מלאה. והרי לכם עוד אחד: אדי משתתף בקורס למאמני שחיה במכון וינגייט. הקורס מתקיים אחת לשבוע, בשעה 3 אחה"צ וימשך 10 חודשים. כל הכבוד, אדי. לנסוע מרחק שכזה לאחר יום עבודה! ואם תתמיד נאמר לך שוב, בתום עשרת החודשים: כל הכבוד!

* אנו שומעים, רואים ומרגישים בתכונה רבה ובהכנות רציניות ביותר ליום הילד. צעצועים, תצוגות ועוד ועוד. בל בקלקל את ההפתעות. בכל אופן - אחולי הצלחה למארגנים ואנו מקוים כי החברים מושיטים את מלוא העזרה. מי שעוד לא ברשם - יעשה זאת מהר!

* דגלס חזר הביתה.

* "שבוע המתכת" מתקיים במלון הילטון. כמעט כל עובדי המפעל הבכירים מיצגים אותנו שם בכבוד (אנו מקוים). מבין העובדים הבכירים נשארו בכפר הנשיא רק הנשים המקופחות תמיד, מנהלי החשבונות, המחשבאי, איש האחזקה, מנהל הייצור, ועוד כמה פה ושם. בקוה לראות תוצאות בצורת הזמנות שמנות. איך אמר החכם? "שלח לחמך על פני המים..."

* שוש וזמי חוגגים את חתונת-כספם הערב, (יום ר') במועדון, בשעה 21.15.

3 כ"ח/ט' תש"פ

מכאן - תש"פ

פלחה

גמרו את עיבוד הקרקע ועכשיו זורעים.
סך הכל יהיו 1.800 דונם זרועים
בחיטה, בקיה ותלתן. ברוך אומר
שבעוד שבוע-שבועיים הוא ירשה לגשם
לרדת.

מטע

מחירים טובים מתקבלים עבור הפרי
של שנה זו. במטע מדשנים ומרססים
עשבים. עבודת החורף - גיזום -
התחילה גם כן.

צאן

הכניסו את הקרוסלה השניה ומקורים
להציג אותה בפעולה בינואר. היא
תאפשר לצוות לחלוב עד 500 ראש
בכל חליבה, בלי תוספת ביכרת של
כח אדם.
בעובה זאת היו כבר 200 המלטות.
הטלאים במצב מצויין.
באוקטובר הגיעו לתבונה-שיא של
4000 ליטר חלב.

פרוס

התחילו בקטיף סלקטיבי עם קבוצת
נבות מטובא. למרות כשלון הגיוס
קטפו 55 טון אשכוליות בשבוע.
מבית האריזה אנו שומעים שהפרי
טוב מהרגיל. וכן הוא קבל פרמיה
של 3.200 ל"י נוסף על המחיר הרגיל.
חברים שהחמיצו את הגיוס מתבקשים
לא להתיאש אלא להסתכל בלוח הסדרן...

ימי הולדת

22/11 - מאיר ריינס

- רותי הצור

28/11 - רמה שיין

ימי נשואין

25/11 - סלמה ולסלי גרשמן

26/11 - רותי וברני מרקס

* אנו שמחים להודיע לציבור הקוראים
כי הצלחנו לצרף לעתונתנו את העתונת
הידוע, הכתב הזריז מר ג'ורג' באי.
הוא יכהן ככתב הכלכלי-משקי שלנו.
כתבתו הראשונה רואה אור השבוע
ותמשיך להתפרסם לעיתים מזומנות.
נשעה טובה.

* ועוד הפתעה טמונה בשרוולנו - אנו
עומדים לפתוח מדור מיוחד למין היפה
(בשום פנים לא החלש), בעריכתה של...
לא, לא נגלה דברים בטרם זמנם. הכל
יבוא על מקומו בזמנו.

לגם בקהילות אחרות כותבים יפה!
יבואו על הברכה:

עם סיום תקופתי כסדרן-עבודה
ברצוני לנרץ מספר אנשים, אשר בצורה
זו או אחרת מהווים חלק מציבור
האנשים שליווני.

יבואו על הברכה: אותם חברים
שנהגו לאכול אתי מצלחת אחת - בוקר,
צהריים וערב. ואותם חברים אשר קבלו
פתקים לשיבוץ שבת ביום שני, והודיעו
לי ביום שישי בערב שיש להם למחרת
בר-מצוה או כל סיבה אחרת.

ויבואו על הברכה החברים אשר לא
הואילו כלל לבוא לתורבויות-ערב
בחדה"א, ואני באלצתי לבוא במקומם.
וזאת משום שהבנתי שפשוט "שכחו" ולא
קראו את המודעה שהיתה תלויה שבוע
קודם לכן, מלבד הפתק שבישר להם זאת
בתיבת הדואר.

וכן לאותם חברים אשר הבטיחו תשובה
חיובית לשמירת-לילה ביום הראשון של
השבוע, וכל השבוע לא הספיק להן למתן
תשובה. ולבסוף את אלה שידעו תמיד
איזה חבר לא נתן כבר מזמן תורבות-
ערב או שיבוץ שבת.

לכל אלה - ברכה לבבית ואמיתית,
ולכל אותם רבים ומסורים שלא גרמו
לבעיות והשתדלו לעזור בכל יכולתם.

סדרן העבודה

בעין כרמל

סמים, בית הספר והחברה הקבוצית

לפני זמן לא רב נמצאו שלשה בני אילת-השחר, תלמידי כיתה י', בעישון חשיש. המשק ההוא, עקבי לקו מדיניותו המוצהרת שכל עבירת חוק המדינה מחייבת התערבות גורמי החוק, מסר את הבנים למשטרה. בשלשת השבועות האחרונים קוימו שני דיונים במוסדות בית החינוך "עמק החולה": בועדה המרכזת וב"מלואה" (הכוללת את כל עובדי ביה"ס, מטפלות ומדריכים). נתקבלו שלש הצעות אחרי דיון מקיף ולעיתים סוער:

1. כל תלמיד בית החינוך "עמק החולה" שיימצא משתמש בסמים יוצא מביה"ס לצמיתות;
 2. הודעה על כך תימסר באסיפות המשקים שילדיהם מתחבכים במוסד חינוכי זה;
 3. כיוון שלא רצוי, מטעמים שונים, להבהיג חוק שיחול רטרואקטיבית על שלשת בני אילת-השחר, הם יורשו לשוב מיד לביה"ס.
- סוכם שיוסבר מדוע החליטה המליאה להגיב בתקיפות כזאת בכל כתות ביה"ס וכן יעלו את הענין בחברות הילדים.
- והרי כמה דברים שנאמרו באותה ישיבת מליאה:-
- אין טעם לנהל שיחה אם חשיש מזיק לבריאות או לאו, מזיק פסיכולוגית אם לאו או מוליך לדברים גרועים או לאו. אפשר להביא "מומחים" שיוכיחו לכאן או לכאן. מה שבטוח הוא ששימוש בסמים, כולל חשיש, יביא לחיסול הקיבוץ ועל כן יש להלום בנגע זה.
 - אין כאן אחד שלא רואה בחשיש נגע. מפתיע אם כן מדוע ברתעים מלהלחם בו בכל האמצעים. כשיש אפילו תא סרטני אחד בגוף יודעים שיתפשט ואם לא יילחמו בו בהצלחה יחסל את הגוף. על כן מוכנים אפילו לבצע בתוח קשה ומסוכן.
 - הדור שהיה נכשל בזה או שלא היה מוכן, או שהסס להתוות קו ברור לבניו; לא תבע דברים ברורים ולא הציב מטרות ברורות אלא חשב שבהסבר הגיוני בלבד הוא משכנע. לאמיתו של דבר עמדו נדאית כרכרוכית, הפכפכת ונטולת תכלית. החינוך שהתבסס על הסברים פשט את הרגל - הבנים צוחקים עליו כ"סתם הטפת מוסר".
- ברור שמובאות אלה שהבאתי בראו לי כרלבאנטיות ואיני מבקש סליחה על אלה שלא הבאתי.

כינוס צעירי האיחוד

לפני שעיינתי בדו"ח הכנס שהופיע ב"אגרת" מס 947, רעדתי מרוב פחד כי עתון "הארץ", המחבב את הקיבוץ כמו שילד אוהב שמן קיק, פרסם רמזים שהעידו על מרד הבנים בעקרונות הקיבוץ. כשהעפתי מבט ברשימת ההחלטות הוקל לי. מבין ההחלטות מצאתי: "יש להמנע משיבוץ מיד של הבנים משתחררים בתורבות בעצפי שירות ולעשות הכל כדי לשבצם בענף קבוע כרצונם". יפה מאד.

"יש לחייב, קיום חוגי בית כלליים בקיבוץ" (ראו סרט חדש מתוצרת סרטי "שדות" - "אפשטין רוכב שוב"). "על כל בן ובת לשהות בקיבוץ תקופת זמן (שנה או שנתיים) לפני היציאה ללמודים, חופשה או תפקיד אחר מחוץ לקיבוץ (מלבד פעולה צבורית)".

רבותי, הם דורשים יותר מעצמם ממה שחשבנו שאפשר לדרוש!

אם זה מרד הדור הצעיר - אני תומך במרד כזה כל חודש אבל עלי לומר שהתביישתי לקרוא שנציגי צעירי כפר הנשיא בלטו בהעדרם.

יש המשך...

לחברים שבאו לקונצרט שלישית המיתרים "בן דור", שנערך במועדון בליל שבת האחרון, הוגשה סעודה מוסיקלית בדירה. מרכז ההתפעלות היה בגן אבוב צרפתי שהצטרף לשלישיה ביצירת מוצרט שהיתה כמים צלולים ביום שרב. הוא נגן כמו מלאך ואיבני מוצא מילים לתאר את ההרגשה שאפפה את הקהל נוכח הצלילים הקלילים, המרקדים והעליזים שהוכיחו לא רק כשרון האבובן אלא גם שמוצרט צועד בראש מצעד הפזמונים (יחד עם בטהובן ושוברט, שאף יצירותיהם הושמעו באותו קונצרט), זה כמאתיים שנה. ואוהדי המוסיקה הפופולרית מן הדור הצעיר נעזרו כלם מן הקונצרט. אולי מותר לעסוק בזנואה חובבנית: בעוד עשרים שנה, כשבני הדור הצעיר יהיו בגיל אבותיהם הם בקושי יזכרו מי היו "החיפושיות" או "האבנים המתגלגלות" אבל בטהובן, בך, ברהמס ואולי גלדבלום (מלחין ישראלי בן זמננו שהשמיעו קצת ממנו כדי לחנכו) ימשיכו להיות שמות ידועים.

"האחרונה למכשפות"

מי שמסתכל בספורי ילדים המיועדים לגיל הרך ימצא שמטפלים בפעוטים ובילדי הגנים בכסיות משי. הענקים, המפלצות והמכשפות נעלמו כלם. בקושי אפשר למצוא גמד ראוי לשמו ומאז שההסדרות התלבשה על העיניים - הנסיכים והנסיכות עברו למקצועות יותר משתלמים כגון פועלי (?) נמל אשדוד או רנטגניסטים. בזמנו הרביתי לספר על ענקים טובים ומכשפות רכובות על מטאטאים, אם כי הסברתי שאלה שקובים אצל רודה אינם טובים למטרה זו. (על מנת למנוע מן הבנות השאפתניות שישבו בקהל מלנסות את כשרונן בתעופה מכושפת מארון הבגדים לפינת הצעצועים). וכרגע, עקב הפולמוס המתנהל על חופש הפרט בדפי עלון זה, אני מהרהר בעצב על הפגיעה בזכויות הקטנים הללו, המונעת מהם מלקבל את כל התסביכים והתסכולים והפחדים שהם מנת חלקם של כל ילדי העולם. ואם ילד מתעורר בלילה וצורח "אבא, המכשפה מסתתרת מאחורי הוילון", הרי זה מה שמגיע לשד הקטן. על כן אני שוקל כתיבת ספור לזכר ילדים נעלמים שייקרא "האחרונה למכשפות". בינתיים הנה השורות הראשונות: -

היה היתה מכשפה רעה. קראו לה ליברליה ומאז היותה ילדה קטנה היו צרות אלה. אבא שלה היה אומר לאמא שלה: "אם לא תחבכי את הבת שלך להתנהג בסדר היא תהיה מכשפה סוג א"א! וכך היה. קשה לסמוך על אמהות, במיוחד כשהן פעילות ב"ליגה לחופש האשה". אל תחשבו שליברליה היתה מכוורת חלילה. היא היתה די יפה ואפילו מושכת למדי, במיוחד לילדים שחושבים שזה רעיון טוב להיהפך לצפרדע או לגוש סלע. יום אחד ליברליה הסתכלה במראה שבקיר והשמיעה את הפזמון הפופולרי של להקת "האבשים המאובנים" -

ראי שבקיר, ראי שתלוי,
מי המכשפה הגרועה -
אמור בגלוי!

והמראה נשברה מרוב שעמום: הרי כמה פעמים ביום אפשר לשמוע את אותה נימה מלווה בתופים, אורות פסיכאדליים, צריחת חתולים הפורטים על מיתרי עצבים של יסורים? ליברליה נגשה לארון שהיה מלא עצמות יבשות ורעיונות נבובים והוציאה את המטאטא המכושף "טאבו"...

המערכת אומרת שאין עוד מקום, אולם אם הקהל מעוניין יבוא המשך ומי יודע אולי במשך הזמן בוכל להקפיץ ילדים למיטותיהם בציון "אם לא תלך לישון המכשפה תחטוף אותך"...

אריק

יתכן ויש חברים אשר חושבים אחרי הפולמוס בענין חופש הפרט, שאין קולין מתאים לעסוק בהדרכת צעירים. הרי דעותיו הינן מסוכנות מדי. יתכן שזה נכון לגבי גילאים מסוימים. לי נראה שאם קולין יתסיס צעירים ויביא אותם להעמקת מחשבותיהם כמו שעשה זאת לציבור החברים המבוגרים הרי טוב יעשה. אינני סבור שצעירנו ילכו אחריו כעוורים; הרי יסודותיהם בריאים מדי בשביל לעשות כך.

לעצם הוויכוח, אבקש להוסיף כמה מהרהורי נדון כי נראה לי שיש נקודה חשובה מאד שהחברים כמעט ולא נגעו בה. מדובר על "חברה וולונטרית" ועל "זכויות החופש שבגזל מהפרט". אם כל הויכוח סובב מסביב למקומו של הפרט בחברה והתפקידים ההדדיים שמשחקים בשותפות זו, עלינו להבין זאת אפילו מעבר לעובדה שחבר קיבוץ מצטרף לצורת חיים זו מרצונו. תכונת האדם היא להתקהל בחבורות. ולא חבורות משפחתיות או הגנתיות בלבד, אלא בכל אשר הוא עושה הוא מחפש התאגדויות, ארגונים ומועדונים למיניהם, שכל אחד מהם מטיל הגבלות. הגבלות אלה אינן תמיד קשורות קשר ישיר עם המטרה המוצהרת ואף הבלתי מוצהרת של הארגון. אך האדם מקבל אותן. ואם רבוי ההגבלות מעיק עלינו אחרי זמן - הרי הוא קם, עוזב וישר נכנס, מרצונו, למסגרת אחרת שגם היא מטילה הגבלות. מדוע הוא עושה זאת? משום שהוא מחפש חופש? משום שקיום המסגרת שולל את זכויותיו! ואף אם יכנס לאיזו מסגרת המאפשרת חופש בשטח מסוים - מגלה הוא מהר מאד שתוך כדי כך הוא חייב לקבל על עצמו הגבלות אחרות. זה נכון באמנות, בהגות, דעות, במועדוני מין ובקומונות של היפיס. בכל שטח, מי שרוצה להגיע להישגים כמו אותם הדגולים שקולין הזכיר, חייב בכל זאת להיות אדם ממושמע. משמעת היא הגבלת חופש.

כנראה שהאדם צריך הגבלות. כנראה שהוא יודע שאיננו מסוגל לפעול בחלל ריק שאין בו קו מנחה, שאין בו סדר. כנראה שהוא צריך חברת אנשים אחרים ושבחברתם הוא חייב להתחשבה בהם כפי שהוא רוצה שיתחשבו בו. מה כן? האדם יכול לבחור, בצורה חופשית, במחיצת מי יחיה וביחד עמם לקבוע את ההגבלות שתוטלנה עליו ועל האחרים אשר במחיצתו.

אך אל ישלה את עצמו אדם חברתי זה שלכל מעשיו אין השפעה על האחרים. אפילו בחברה שאין בה אחריות הדדית מוצהרת, יש תוצאות חברתיות למעשה שאדם עושה בין כתלי ביתו. אחד הגורמים לכך הוא הנטיה לחיקוי. ועל ידי החיקוי יכול מנהג פרטי להפוך למנהג הכללי, להיות דבר מקובל ואף דבר הנדרש מהפרט על מנת שיהיה מקובל על חברתו. וזאת הסכנה הבועת ממחירנות.

לסיכום אחזור על כמה דברים שאמרתי בתחילת הוויכוח שהתנהל ביום הכפורים:

"חופש הפרט היא כמיהה מתמדת של האנשים. אך היא מקבלת יתר תוקף כאשר חלק גדול של עמחושב שדבר זה נשלל ממנו. זה מה שקורה בארה"ב. בחברה ההיא יש רוב של אנשים צעירים אשר חושבים שחברה ממומסדת שוללת מהם חופש. הם פורצים מתוך חברה זאת בהתפרצות של הפקרות, אשר חיש מהר קובעת לעצמה, גם היא, חוקים ומגבלות. שני דברים שאיפשרו מהפכה זאת הם: א. העובדה שהחברה האמריקאית היא מתירנית על אף מימסדה; ב. המשקל המספרי של דור הצעירים - תוצאה של התפוצצות האוכלוסיה אחרי מלחמת העולם השנייה.

הדבר הראשון הפך להיות כעין מחלה חברתית, מצב של חוסר אונים חיבורי ומוסרי, מוסרי במובן רחב מאד. הדבר השני נותן עוצמה רבה לניטויים החיצוניים.

יש המשך...

אך מה לבו ולהתפתחות. אלה? האם התנאים האובייקטיביים שלבו זהים, עם תוצאות זהות, או שלבטיבו אינם אלא חיקוי מסכן של ארץ גדולה הקורצת לבו מעבר לים? האם אין לבו בעיות ואתגרים המושרשים במציאות שלבו? האם לא בחוץ שבתיר חופש כדי לפתח כשרונות הטמונים בבו ובבניו, כדי לפתח את תרבותו אבו וללמוד מאחרים רק מה שראוי ללמוד? במקום להדבק מאבשים משום שרוצים להבין אותם, נראה לי שאבו צריכים להבין אותם כדי לעזור להם. או שחסר לבו בטחון עצמי בדרכו?

טומי

להמשך הדיון על חופש הפרט בחברה מתוקנת

אני מברך את החברים שנכנסו לזירה. חשובים מאד בעיני מאמריהם של מיכאל ושל שמואל, כנסיונות רציניים ושקולים להגדיר את חופש הפרט בחברה הקיבוצית.

גם מאמרו של קולין נראה לי כנסיון רציני ושקול... למשטש את מושג חופש הפרט בחברה הקיבוצית. אך הויכוח שלי עם קולין איננו על הפרט, ואין ברצוני להגרר לנושא זה. כל כוונתי היא לנסות ולהסביר חופש שסמים, הפקרות מינית, שכרות ואולי עוד מספר קטן של תופעות האופייניות לחברות השפע המערביות - יש להן אופי של נגע, אשר עלול להדביק את החברה הקיבוצית ולהתפשט בה בצורה מסוכנת, דווקא בגלל האופי הצפוף של הקיבוץ ויחסי הגומלין המהירים בו. אני בעד איסורים מפורשים ופעולה תקיפה וברורה נגד תופעות אלה. אשר לדת, פוליטיקה, מדע, אמנות ושטחים רבים אחרים, ימצא בי קולין שותף נאמן בגישתו הליברלית.

קולין כמובן חופשי לכנות את הדעה הזו לגישה אפיפיורית ואפילו פשיסטית... אבל האם זהו ליברליזם, היקר כל כך לקולין?

ז'אק גולן

לעניני אכסון אורחים

ברצוני להוסיף על האינפורמציה שבמסרה בקשר למצב השיכון:

המקומות העומדים בבתים לרשות החברים:

-חדר אחד בבית בלוזד - לסוף השבוע.

-חדר אחד בבתי הקיבוץ המאוחד.

השבוע נמצא אצלנו הגרעין ולכן אין מקומות פנויים בצריפים.

אם יהיה עלי להשיב "אין", לפניות החברים, הריני מבקשת שיבינו את המצב ויקבלו את דברי ברוח טובה.

שילה

8

כפר-הנשיא תארח חברי-האיזור

לפני שבועות מספר קראנו ב"טור אריק" על פגישה איזורית בה השתתף במסגרת החוג האיזורי "למחשבה והיסטוריה יהודית". חוג זה התחיל כחוג ארצי, מאורגן ע"י הרשות להשכלה של האיחוד. במוצת הזמן כאשר יותר ויותר חברים מכל הזרמים הראו ענין בנושא, הוחלט לקיים חוגים איזוריים. החוג האיזורי בגליל העליון קיים כבר מעל שנתיים. תחילה היו המארחים רק קיבוצי האיחוד ובמשך הזמן וריבוי ההתעניבות מוזמנים בדרך כלל גם קיבוצי המועצה האזורית.

מתכנסים במועדון החבר, באוירה בעימה, חברתית, בלתי פורמלית (עם כיבוד על השולחנות) ושומעים הרצאה. אחריה יש זמן ומקום לשאלות, תהרות ושיחה. חבר, אשר אינו רוצה או מתבייש לשאול או להביע דעה, סתם נהנה מערב מענין.

כתבתו של אריק התייחסה להרצאה ששמענו בגובן. בחודש שלאחר מכן היינו בחוללה ונהננו מפגישו של הרב הג' ינג'י התוסס, הרב עדין שטיינזלץ.

הפגישה הבאה של החוג תתקיים ביום רביעי 25/11
יש לנו הכבוד לארח את משתתפיו אצלנו.

המרצה יהיה ד"ר יהושע עמיר - והנושא: התבן לפי השקפת בובר ורוזנצוויג.

ה"ר עמיר מרצה בירושלים וגם באוניברסיטת תל-אביב והוא יכול להגיע לגליל רק ליום רביעי בערב, בדרך מתל-אביב לירושלים (לכן הסרט יוקרן בערב אחר).

בוסף לידע הרב שיש לד"ר עמיר בנושא זה (וגם בנושאים אחרים) הריהו מרצה מעולה וערב מענין מצפה לכולנו.

תקותי שיבואו הרבה מבין חברי כפר-הנשיא, לשמוע ולטעום את טעמו של חוג איזורי זה. ישנם חברים, שמתוך חששות ופקפוקים לא בוסעים לפגישה האזורית החודשית - מי יודע, אולי עקב הפגישה אצלנו יגדל מספר החברים שבוסע מידי חודש ונביא תוך כך הנאה ליותר חברים.

בתיא

הודעה חשובה

א צ ע ק ה !

כמה יפה לראות שורה של ילדים קטנים עומדים מן הצד כדי לראות דחפור ענק בפעולה!

אך לא כאשר הם עומדים על סף תהום, ללא כל שמץ של מעקה - אפילו לא חבל.

הורים יקרים! אנא שמרו את הקטנים תמיד בטווח הישג-יד, כי בקיבוצנו אין מקיימים כנראה את החוק שבו המהווה סכנה יגודר מלכתחילה.

אנט

תצוגת הבגדים תתקיים ביום שבת

21/11, בשעה 10.30 עד 12.30,

במועדון הילדים. באותה הזדמנות

תהיה גם תצוגת מעילים שאביא

מת"א רק ליום זה.

לגברים: בין השעות 1400-1300.

9

לעניני המועדון

ועדת המועדון (ועדה לא רשמית, בעצם) משתדלת למצוא דרכים לשפר את תנאי המועדון ולעשות סדורים שונים לנחיות של החבר במועדון.

בין הסדורים:

- הכנת קפה כל ערב;
- הגדלת מספר העתונים והשבועונים;
- הכנסת שפוצים בריהוט הקיים.

רצוי מאד שהחברים ישתפו פעולה, בדרכים הבאות:

- לא להוציא עתונים ושבועונים;
 - לא להעביר כסאות מחלקו של המועדון המשמש מפגש לחברים אל פינת הסלביזיה;
 - להבמין את קולה של הסלביזיה כדי שהחברים הבאים לשבת ולשוחח - יכלו לעשות זאת.
- אנא, עזרו לנו, ובואו בהצעות ככל הנראה לכם. נשמח לשמוע הכל ובמידת האפשר לבסות ולבצע. ונקבל ברצון עתונים ושבועונים שונים אשר גמרו שמושם בבתיכם.
- בכל מה שקשור למועדון - פנו-נא אל רות נאי או ראובן מ.

x x x x x x x

אסיפה כללית ב- 14/11/70

החלטות

1. ועדת חברים - החלט לבחור ב-3 חברים, בלי קשר תפקידי, לוועדת חברים קבועה שתכהן במשך מספר שנים.
2. תוספת חבר לוועדת בנים - נבחר ברוך כהן.
3. מיקום יחידות נוספות לשיכון חברים: נתקבלה הצעת ועדת המחנה: שני בתים נוספים בין הבתים החדשים והבריכה; בית אחד בסביבת בית בסין, בית אחד בסביבת הבית של משפחת עדר וסגל.
4. בסיעת-מועמדים לחו"ל לפני התקבלם לחברות
האסיפה קבלה את המלצת המזכירות וועדת קליטה לאפשר לעולים-מועמדים, לפני התקבלם לחברות, יציאה חד-פעמית לחו"ל, ועל חשבונם, בכורנה לסדר ענינים כספיים ו/או משפחתיים וכו'. חברות תשחל מתאריך חזרתם מחו"ל. על תקופת הבסיעה יוחלט במזכירות בכל מקרה בנפרד.

נפטיק להקשות על עצמנו

פעמים רבות, בשעת ויכוח עם אחת מבנותי על מוסר או התנהגות כל שהיא, קורה שהבת מטיפה לי: - "אבל אתם אהבתם להקשות על עצמכם? (בהכשרה, במנסורה וכו')". בימים אלה אני בזכרת לא אחת במילים אלה, כאשר הנושא של המחסן עולה בוויכוח.

במשקנו יש שירות הקרוי מחסן בגדים (אם באמת אנחנו מתרגמים את המילה "שירות" כראוי?) המחסן כולל חנות שבה החבר יכול להסתובב, למדוד, לקנות לפי רצונו ותקציבו ולבוא על ספקו בשטח שהוא חשוב לרוב האוכלוסיה בימינו.

אבל יש חברים רבים העובדים בעיר, או בשדות, חברים וילדים הלומדים מחוץ לבית, בנים המשרתים בצה"ל ובמקומות שונים ואינם נמצאים בבית כל השבוע. החברה האחראית על החנות מוכנה לרדת כל שבת לשרת את הציבור הזה. והנה מה קורה? הועדה הקובעת בעינינו עבודה לא מוכנה לוותר על מסירת שבת של אותה החברה, מתוך העקרון שכל חבר מחוייב למסור שבת. לא אכנס כאן לוויכוח האם אותה ועדה עמדה על עקרון זה עם כל אחד משך השבתיים האחרונות; ואני מבינה לרקע חששותיהם של חברי הועדה מפני דרישות נוספות מעבפים שעובדים הרבה בשבת. אבל נדמה לי שבחברה כמו שלנו יש הזכות לכולנו להפסיק להקשות על עצמנו בענין זה ולהחליט ביחד למען כולם, לוותר על מסירת שבת זו.

ריני כ.

זה איכפת לי

איני יודעת איך אני מרשה לעצמי להתבטא בצורה כזאת בדברי-הכפר, אבל הסיבה היא לדעתי כה מוצדקת שאני מכריחה את עצמי לכתוב על מה שמעיק עלי.

ובכן, איני יודעת אם צריך להיות יחס מיוחד מצד בת משק לחבר משק!! ואם כן - נא להסביר לי. יחס כלשהו, יחס של כבוד והערכה כלפי חבר, מובן מאליו שצריך להיות ולפי כך אני משתדלת ברוב המקרים לנהוג, אבל על מקרה שקרה ביני לבין חבר פלוגי בערב הסרט לא אשתוק, כי התנהגות זו מצד החבר הכעיסה אותי מאד.

ישבתי בסרט. לצידו היה כסא ששמרתי בשביל מישהו, החבר בא ולקח מבלי לומר מילה. פניתי אליו ואמרתי שכסא זה שייך למישהו, הוא מלמל כמה מילים והמשיך ללכת. לא קבלתי זאת ופתחתי את פי עליו. הוא טען איזו טענה בריאותית. קבלתי, חזרתי למקומי, אבל ממורמרת מאד. האם לא תסכימו אתי, כי חבר זה היה יכול להתנהג פחות בנרבריות ולבקש כסא זה בגלל שכסא אחר לא נח לו? האם היה צורך להפגין אי אכפתיות, ואי יחס של כבוד כלפי אחר, אפילו שאני בת משק? אם חברים דורשים מידה מסוימת של כבוד מבני המשק - אז שיתחסו בכבוד. זה באמת לא קשה.

הדסה בן-נתן

נרכחים: גרשון, מינה, הנרי, ריני, ינקל, אריק, מיכאל.
נעדרו: ג'יסון, דוד (שניהם במילואים)

- - - - -

(1) תקן בנים מאומצים

המזכירות אישרה את הצעת התקנון לבנים מאומצים, שהוכנה ע"י ועדת הבנים וועדת הקליטה. התקנון יפורסם ב"דברי הכפר".

(2) פנית משפחת לבורק (בביל ויג) להתקבל כמועמדים

בביל ויג הם זוג עולים מאנגליה הנמצאים זה שנה כמועמדים באילת-השחר ובתקופה זאת יצרו קשרים עם חברים בכפר-הנשיא.

מאחר וברצונם לעבור לכפר הנשיא, פנו אלינו בבקשה להתקבל אצלנו כמועמדים. יש להם בת בגיל הגן. המזכירות שמעה דו"ח מועדת הקליטה וגם מועדת שיכון ומתוך עמדה חיובית הטילה על המזכיר לקבל חוות דעת ממזכיר אילת-השחר. אם לא תתעוררנה בעיות אחרות תמליץ המזכירות בפני האסיפה לקבלם כמועמדים.

(3) פנית האיחוד בענין המשך עבודתו של טומי

האיחוד פנה בבקשה לאפשר לטומי להמשיך שנה שלישית בפעילותו בועדת הקליטה.

המזכירות ממליצה בפני האסיפה להענות לפניה זו. לפני הבאת הענין לאסיפה יובא הדבר לידיעת ועדת כח אדם.

(4) גיוס בפרדס

המזכירות קיימה בירור על השתתפות החברים בגיוס בפרדס בשנת שעברה-7/11/70. מתוך רשימה של 34 חברים הופיעו רק 10. המזכירות קבלה אינפורמציה מסדרן העבודה וממרכז המשק וסיכמה כדלהלן:

א. בגלל סיבות אובייקטיביות נפלה החלטה לערוך את הגיוס רק ביום ה' בערב;

ב. כתוצאה מזה ארגון הגיוס היה לקוי, עקב חוסר-זמן לטפל בהכנת רשימת המשתתפים בצורה המקובלת.

ג. התברר שלא היתה בעבר רשימה מסודרת של חברים שהשתתפו בגיוסים. המזכירות מטילה על סדרני העבודה לדאוג בעתיד לרשום אישי מסודר ומעודכן של מגויסים.

ד. הוטל על המזכיר לשאול כל חבר שנעדר מן הגיוס על סיבות העדרו. על בסיס דיווחו של המזכיר תערוך המזכירות דיון בוסף.

X+X+X+X+X+X+X+X